

ΚΟΜΜΕΝΕΣ ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Οι φασίστες βγήκαν από τις τρύπες τους και διεκδικούν χώρο στους δρόμους της Νέας Ιωνίας. Τα ξημερώματα της Δευτέρας 13/4 ομάδα 10 φασιστών επιτέθηκε επανειλημμένα με νεράντζια και πέτρες σε σπίτι μεταναστών από το Πακιστάν, σε δρόμο κοντά στο άγαλμα της Μητέρας. Λίγες μέρες μετά, το πρωί της Παρασκευής 16/4 τέσσερις φασίστες τραυμάτισαν με γροθιές και κλωτσιές δύο μετανάστες εργάτες, επίσης από το Πακιστάν, έξω από το σπίτι τους την ώρα που περίμεναν να πάνε στη δουλειά τους, σε δρόμο κοντά στο σταθμό ΗΣΑΠ Ν. Ιωνίας. Επιπλέον, λίγες βδομάδες πιο πριν, Πακιστανός εργάτης είχε δεχτεί επίθεση κατά τη διάρκεια της δουλειάς του σε σημείο κοντά στο σούπερ μάρκετ Carrefour. Οι φασιστικές επιθέσεις έγιναν με την ανοχή ή και κάλυψη της αστυνομίας σε γειτονιές που ζουν και εργάζονται οι μετανάστες εδώ και δεκαετίες, εκεί που βιώνουν στο πετσί τους την εκμετάλλευση από την πώληση της εργατικής τους δύναμης• εκεί που την αναπαράγουν πάντα σε συνθήκες φτώχειας και υποτίμησης.

Κι όμως δεν πέρασε από τα σύννεφα, γιατί φασισμός δεν είναι ούτε αυτό που μάθαμε στο σχολείο, ούτε αυτό που μας είπε ο τάδε ακαδημαϊκός ή ο δείνα πρεφαδόρος του καφενειού. Δεν είναι αυτό που γράφουν τα περισσότερα βιβλία της ιστορίας, ούτε αυτό που μας λένε οι “φωστήρες” των δημοσιογραφικών πάνελ και των social media. Είναι κάτι πιο μεγάλο, πιο σκοτεινό, πιο τερατώδες κι η σβάστικα είναι μόνο ένα μέρος του, άλλοτε επιτηδευμένα αποκρυμμένο και άλλοτε φανερά προκλητικό, αναλόγως την συγκυρία.

Η αξιοσημείωτη συσπείρωση του εθνικού κορμού μετά την “πρώτη φορά αριστερά” κυβέρνηση, εννοείται ότι περιλαμβάνει και ρατσιστικές συμπεριφορές από ελληναράδες μικροαστούς που δεν διστάζουν να κανιβαλίσουν σε βάρος των μεταναστών εργατών. Η εθνική συμπίλιση και συστράτευση εργατών και αφεντικών κάτω από την γαλανόλευκη σημαία του έθνους-κράτους αποσκοπεί στην περαιτέρω υποτίμηση αυτών που βρίσκονται στον πάτο του βαρελιού και την νομιμοποίηση της βίας εναντίον τους -με την συνδρομή της μαφίας όπου και όταν χρειάζεται. Ο σκουρόχρωμος ταξικός μας αδελφός, ο μουσουλμάνος εργάτης, εξακολουθεί να είναι στόχος της ντόπιας μικροαστικής σαπίλας, της διαταξικής καφρίλας που υπηρετεί με αηδία τα εγχώρια αφεντικά και το κράτος τους -να είναι καλά κι η ξενόφοβη προπαγάνδα των media. Η εθνική ενότητα από την άκρα δεξιά μέχρι την άκρα αριστερά δεν

είναι τίποτα άλλο από τις κοινωνικές συμμαχίες του έθνους-κράτους που έχουν φυτέψει για τα καλά, εδώ και δεκαετίες, τον σπόρο του ρατσισμού και της εκμετάλλευσης. Οι διαταξικές εθνοκοινοτικές συγκεντρώσεις, από τα μακεδονικά συλλαλητήρια του 1992 έως τα ρατσιστικά πογκρόμ του Euro 2004, μέχρι και τις πρόσφατες φιλοκυβερνητικές συγκεντρώσεις των αγανακτισμένων στο Σύνταγμα, σφυρηλατούν την εθνική συνείδηση σε καιρούς καπιταλιστικής κρίσης και διαλύουν την ταξική συνείδηση σε καιρούς υποτίμησης της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας της ζωής μας. Οι φασίστες, οι μπάτσοι και οι ρατσιστές γίνονται όλο και πιο επίκαιροι γιατί είναι αυτοί που εγγυώνται την αδιατάρακτη λειτουργία της κρατικής μηχανής, καθώς αυτή μας πετσοκόβει. Είναι αυτοί που μας κρατάνε, ντόπιους και μετανάστες εργάτες, αδύναμους και ανοργάνωτους. Φασισμός λέγεται αυτό.

Και όποιος θέλει, ας κάνει ότι δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει για μια κοινωνία να ανέχεται και να υποστηρίζει ρατσιστικές επιθέσεις μεταναστών εργατών στην γειτονιά του. Οι καιροί δεν μας επιτρέπουν τέτοιου είδους ολιγωρία. Γιατί όσο αφήνουμε απροσπάτετο το πιο αδύναμο κομμάτι μας ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και τους φασίστες, τόσο όλοι μαζί θα κατακυλάμε στην βαρβαρότητα. Δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες, ούτε να παρακολουθούμε τα γεγονότα φοβισμένοι και αμήχανοι. Γιατί αυτοί που τώρα με θράσος σηκώνουν το χέρι εναντίον των μεταναστών εργατών, το ξέρουμε καλά, είναι οι ίδιοι που θα σηκώσουν το χέρι εναντίον των ανέργων, των άστεγων και οποιουδήποτε τους φαίνεται αδύναμος. Όπως επίσης ξέρουμε και ότι χρειάζεται να δώσουμε μια μάχη δύσκολη αλλά απαραίτητη. Γιατί αυτή είναι μια μάχη επιβίωσης διανοητικής, συναισθηματικής, ακόμη και βιολογικής, για όλους τους εργάτες αυτής της χώρας, ντόπιους και μετανάστες.

Στη Νέα Ιωνία της ιστορίας των μεγάλων ταξικών αγώνων, του προλεταριάτου της προσφυγιάς και των πολυεθνικών εργατών από την Ασία, την ανατολική Ευρώπη και αλλού, δε χωράνε ρατσιστικές μαλακίες. Η μοίρα των ντόπιων και ξένων εργατών είναι κοινή, όπως κοινά είναι και τα ταξικά μας συμφέροντα. Το όποιο φασιστικό παρεάκι δεν θα γίνει ανεκτό στην γειτονιά μας. Ενάντια στην εθνική ενότητα της ανοχής ή και κάλυψης των φασιστών, ο δρόμος είναι :

**ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ**